

מעשה בחמור סילווסטר

החמור סילווסטר אהב לאסוף אבנים
מוזרות. יום גשום אחד הוא מצא אבן
מיוחדת במינה. היא הייתה עגולה
ואדומה וגם מבריקה מאוד. הוא מאוד
רצה לבדוק אותה, אבל הגשם היה
שוטף. "הייתי רוצה שהגשם יפסק"
אמר סילווסטר.

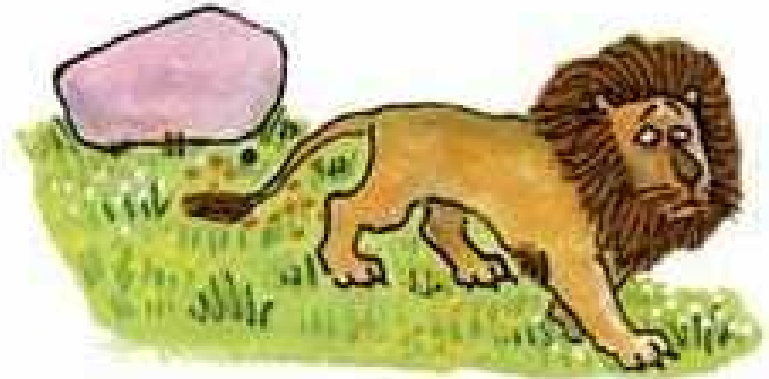
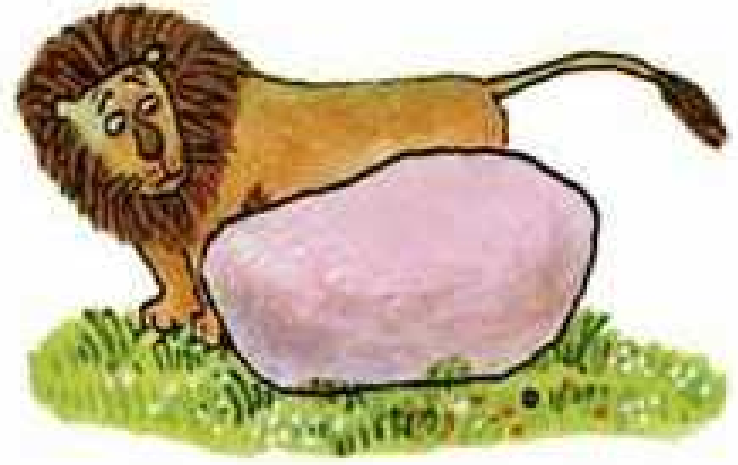
וברגע שהוא אמר זאת, הגשם פסק.
סילווסטר מופתע מאוד. "זה בוודאי אבן
קסמים!" אמר "אבא ואמא יופתעו
מאוד. אלך להראות להם אותה"
והתחיל לצעוד הביתה.

כשהגיע לגבעת התותים ראה פתאום
אריה והאריה גם ראה אותו! סילווסטר
נבהל מאוד. מה לעשות? אבל אז נזכר
באבן הקטנה שהחזיק ביד. הוא יכול
לנסות ולהסתתר בעזרתה. והוא אמר
את הדבר הראשון שעלה על דעתו:
"הייתי רוצה להיות סלע!"

באותו רגע סילווסטר הפך לסלע. האבן
המוזרה נפלה על הארץ לידו. האריה
עבר ולא יכול לעשות לו כלום, אבל
ווי!.. הוא לא יכול היה להחזיק את
האבן ולהפוך שוב לחמור. לא היו לו
גפיים!. סילווסטר נשאר לכוד בתוך
סלע.

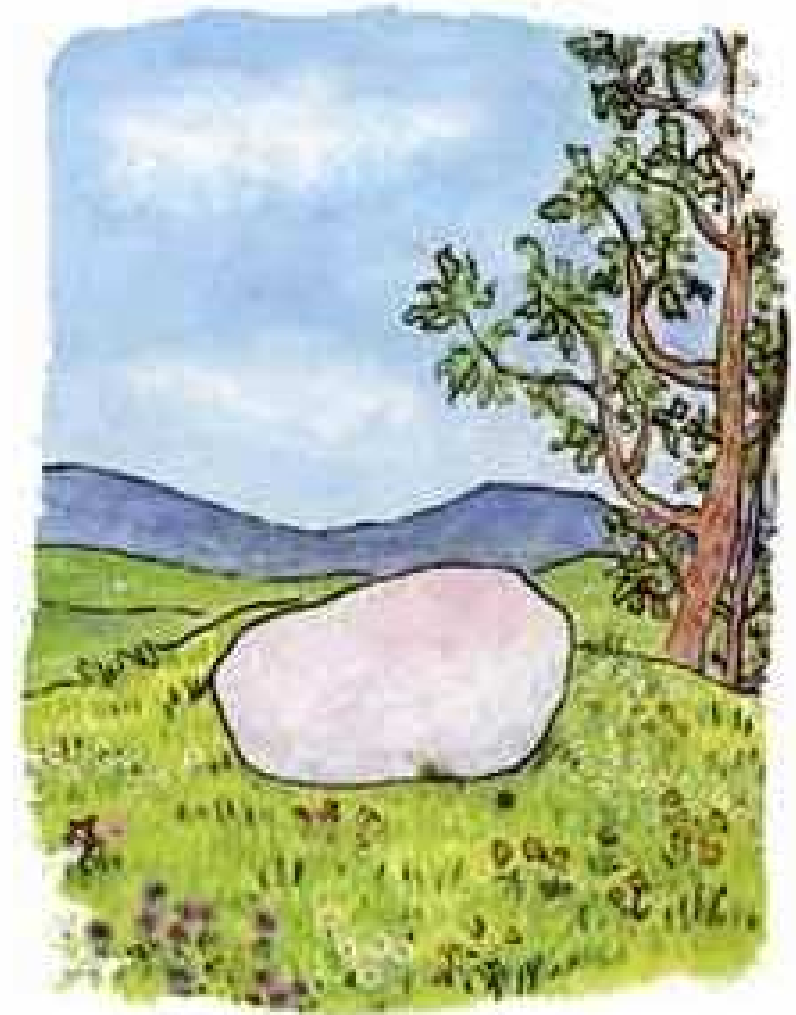
ההורים של סילווסטר דאגו מאוד. הוא
תמיד חזר הביתה לפני רדת הלילה.
הם חיפשו אותו ושאלו את כל
השכנים, אבל איש לא ראה את
סילווסטר. גם החברים שלו לא ידעו
איפה הוא.

ההורים היו עצובים מאוד. יום-יום הם
חיפשו את סילווסטר, אך לא יכלו
למצוא אותו.

גם סילווסטר היה עצוב כי התגעגע
להורים. הוא האמין שישאר לכוד
בסלע לתמיד. הגיע הסתיו ונעשה
קריר. בא החורף ונעשה קר ממש.
אבל בסוף בא גם האביב. הכל פרח
סביב אבל סילווסטר היה עדיין בסלע.
"מענין האם ההורים עדיין זוכרים
אותי" חשב.

ופתאום שמע קולות. היתכן? לידו
התישבו ההורים שלו לפיקניק. אבא
של סילווסטר ראה אבן אדומה קטנה
והרים אותה. "איזה אבן יפה" אמר
"סילווסטר בוודאי היה שמח לראות
כזו" ושם את האבן על הסלע. ממש
על המקום בו היה ראשו של
סילווסטר!.

"הייתי רוצה להיות חמור" חשב
סילווסטר. וברגע שחשב זאת, הפך
שוב לחמור. "סילווסטר, כל כך
חיפשנו אותך!" קראו אמא ואבא,
וחיבקו אותו חזק-חזק. "גם אתם
חסרתם לי מאוד" אמר סילווסטר.

המשפחה חזרה ביחד הביתה. אבא של
סילווסטר שם את האבן בכספת חזקה.
אולי פעם ישתמשו בה, אבל בינתיים אין
להם בה צורך, כי הם שוב ביחד.

